

Dosarul nr. 2rac-187/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Valah)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, V. Cotorobai, M. Anton)

ÎNCHEIERE

08 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Dromas-Cons” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Dromas-Cons” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Tea-Territorio e Ambiente” cu privire la încasarea datoriei, penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 13 martie 2020, Societatea Comercială „Dromas-Cons” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare SC „Dromas-Cons” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Tea-Territorio e Ambiente” (în continuare SRL „Tea-Territorio e Ambiente”), solicitând încasarea datoriei în mărime de 786158,20 de lei, penalității de întârziere în mărime de 188677,96 de lei și a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 29245,08 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în baza contractului nr. 01/08-19 încheiat la data de 01 august 2019 între SC „Dromas-Cons” SRL și SRL „Tea-Territorio e Ambiente”, ultimei i-au fost vândute: mixturi asfaltice, asfalt rutier, materiale inerte, emulsie bituminoasă. Pârâtul s-a obligat să achite costul producției livrate.

Pe parcursul anului 2019 către SRL „Tea-Territorio e Ambiente” a fost livrată producție, conform facturilor fiscale eliberate, în sumă totală de 1195980,72 de lei, fiind achitată suma de 516704,52 de lei. Astfel, datoria constituia de 786158,20 de lei. Actul de verificare din 09 februarie 2020 atestă că datoria SRL „Tea-Territorio e Ambiente” constituia 786158,20 de lei.

Conform pct.3.2 din contract, termenul de achitare a producției livrate este de 30 zile calendaristice din momentul eliberării facturii fiscale, prin transfer, la contul bancar al vânzătorului.

Prin pct. 6.2 din contract a fost stabilită o clauză penală care prevede că în cazul neîndeplinirii de către una dintre părți a obligațiilor sale, partea vinovată va plăti o penalitate de 0,2% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere. Începând cu data

de 22 octombrie 2019, pentru 120 de zile suma penalității constituie 188677, 96 de lei.

În scopul soluționării amiabile a litigiului, în adresa pârâtului au fost expediate pretenții prin care a fost informat despre întârzierea plăților, fiind solicitată achitarea datoriei și a penalității calculate.

Prin hotărârea din 02 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SC „Dromas-Cons” SRL împotriva SRL „Tea-Territorio e Ambiente” cu privire la încasarea datoriei în mărime de 786158,20 de lei, penalității în mărime de 188677,96 de lei, cheltuielilor de judecată privat de stat în mărime de 29245,08 lei și a cheltuielilor de executare în mărime de 2985 de lei; s-au anulat măsurile de asigurare a acțiunii dispuse prin încheierea din 18 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a aplicat sechestru pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești de pe conturile bancare ale SRL „Tea-Territorio e Ambiente”, în limita valorii acțiunii în mărime de 974836,16 lei.

Prin decizia din 04 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SC „Dromas-Cons” SRL și s-a menținut hotărârea din 02 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că, facturile fiscale, în baza cărora reclamanta își întemeiază pretențiile și care confirmă faptul livrării mărfii pârâtei ori care făceau obiectul contractului de vânzare-cumpărare nu au fost prezentate de către reclamanta SC „Dromas-Cons” SRL la înaintarea acțiunii.

La caz, s-a constatat că prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 martie 2020, s-a acceptat în procedură contencioasă acțiunea civilă înaintată de reclamantul SC „Dromas-Cons” SRL împotriva pârâtului SRL „Tea-Territorio e Ambiente” privind încasarea datoriei.

S-au convocat participanții la proces în ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare ce va avea loc la 29 aprilie 2020, ora 09:00, în incinta Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr.162, bir.614

S-a stabilit termenul limită de 15 zile de la comunicarea prezentei încheieri, dar nu mai târziu de finalizarea pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, până la care participanții la proces vor prezenta prin cancelaria instanței toate probele necesare certificate conform legii, iar pârâtul referința cu probele într-un număr egal câți participanți sunt și unul pentru instanță (inclusiv toate cererile, demersurile, obiecțiile și excepțiile de procedură, lista probelor anexate și reclamate, excepția de tardivitate etc.).

Atât până la începerea etapei de dezbateri judiciare, cât și din procesul-verbal al instanței de judecată, nu rezultă că a fost pus în discuție demersul reclamantului cu privire la posibilitatea anexării la materialele cauzei a probelor, care nu au fost prezentate la depunerea acțiunii.

Așadar, în condițiile în care reclamantul nu a prezentat probe suplimentare în termenul acordat de către instanța de judecată și nu a probat faptul că a fost în imposibilitatea obiectă de a prezenta aceste probe în termen, ultima este lipsită de acest drept conform prevederilor legale enunțate supra.

Subsecvent, în conformitate cu prevederile art.372 alin.(2) CPC, părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă acestea respectă prevederile art.119¹ alin. (2), dacă acestea nu au fost reclamate de către prima

instanță la cererea participanților la proces sau dacă au fost restituite în mod nejustificat de către prima instanță.

La caz, facturile fiscale anexate de apelant la cererea de apel, prezintă importanță în vederea verificării corectitudinii datoriei formate.

Totodată, având în vedere că reclamantul, nu a prezentat probe suplimentare în termenul acordat de către instanța de judecată și nu a probat faptul că a fost în imposibilitatea obiectă de a prezenta aceste probe în termen, ultimul este lipsit de acest drept conform prevederilor legale enunțate supra în instanța de apel, or, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

Pe cale de consecință, ținând cont de faptul că, către reclamant nu au fost anexate în calitate de probe documentele primare - facturile fiscale, din care rezultă livrarea mărfii conform contractului încheiat și din care se rezulte că pârâțul este pus în întârziere cu achitarea mărfii livrate și i se poate imputa neexecutarea obligației revendicată în speță de reclamant, cerința reclamantului cu privire la încasarea datoriei în sumă de 786158,20 de lei este lipsită de suport probatoriu.

Astfel, instanța de apel a considerat că, creditorul nu a probat faptul că sumele indicate în actul de verificare reflectă faptul livrării de către reclamant pârâțului mărfii în baza contractului de vânzare-cumpărare și respectiv recepționarea de către pârât a producției prevăzută de clauzele contractului, existența datoriei.

Potrivit regulilor de probațiune, sarcina probei îi revine reclamantului în temeiul art.117 alin. (1) și 118 alin.(1) CPC. Așadar, din moment ce probele și materialele dosarului nu sunt în măsură să înlăture aceste îndoieli, instanța a conchis că pretențiile reclamantului despre încasarea datoriei, consecvent penalității sunt neîntemeiate, prin urmare, concluzia primei instanțe despre respingerea acțiunii reclamantului, este corectă.

La 26 mai 2021 și suplimentar la 07 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.32), SC „Dromas-Cons” SRL a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 04 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi soluții de admiterea integrală a cererii de chemare în judecată, iar în cazul în care erorile materiale nu vor putea fi reparate, a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, motiv pentru care urmează a fi casată, deoarece instanța a încălcat și a interpretat eronat normele de drept material. De asemenea, în cadrul examinării cauzei menționate de către instanță nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii în cauză. În consecință, concluziile instanței expuse în decizia adoptată fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii. Mai mult, interpretarea eronată a normelor de drept material a dus la soluționarea greșită a cauzei și eroarea a provocat încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, în special, a art. 6 par. 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului, conform scrisorii de însoțire datate cu 18 iunie 2021 (Vol.II, f.d.29) și a fost recepționată la 22 iunie 2021, conform avizului de recepție (Vol.II, f.d.31).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 04 februarie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 26 mai 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale a instanței de apel către participanții la proces la 30 martie 2021, prin intermediul poștei electronice (Vol.I, f.d.194). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SC „Dromas-Cons” SRL, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „Dromas-Cons” SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității

constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SC „Dromas-Cons” SRL.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea Comercială „Dromas-Cons” Societate cu Răspundere Limitată împotriva deciziei din 04 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat